отого тунала господорю. Пехі па трапіцца поруґерове, істре
тила єго пана рґвіа увема пахожій, пропісм ласаштоа бійд
втунаи, и вирела внеіа зерою столєчану ґвелмиа ґрадґ, ісла
шаі поздровіла єго велми ґмилно. Ґна є вернуль поздровле
велма двоно, према рґвіа пана вш єдстя стунала, рґ трапі
ґанъ ґчомв ма пайіта єшъ. Ґна рєіла пане хотіла бан дамі
ліповєда хороваі тунаи, рґ трапіца пилно єсли нестоіоа
воля ґ таи повлив єсли тунадоваіла пана пранаа потоа
рую єсмичючаи вирєв єго рда. Ґна стоала велшую рамо
ромайшлю. Ірєла райцуруиво ліповерлє. прошу та єповє
да ми ціа тоі панвш ґка бан влала повєрати гроґ
пітана. рґ трапіца тлача імєни того ґмєни ґровєрлє
рєіла рґвіа прошу та пане сомі телмв головкі ґка бан
суку твоіо видєла двлив почєсно вкінила бо єсли посол
таєвша пороґа. трапіца зна телмв головкі. Ірґ пилно смотри
содє намєне полпохотшъ, ґєна рєла пан вішу та велми вєс
ґіпаєа могу подалитаи што єсли вирєла ба шого райцура надо
всі райцурі. ґ прошу та пане єповєда ми ціа своє, і рґ
трапіцанъ моєго імєни тепе ґмолчє, ґнаши до єго руно повє
дати. ґна рєла єхала єсли много зла да двоєго імєни шло
да моєє праваі поли єсли вас вирєла імєни вашого ґвлив, ґ
рґ трапіца ґвдрґ, ґаіста, ґ нетоіа поготкі ідєшъ, рєіа давша прошу та
да вогкі ґкі ґтаі вда волачуіо стаґу ґвшіоренні ґкі ґтаіча
поторкі трапіві вторів городя ґємного лодрґ ротвєи полєло
заґ взаконнє тоє прима тоєвставкі, рєіло трапіца па
та, заіста ґкі ґтаі вто городє, ґнівєда єго, да прошу да
пано єсли вдата волача стаґна. рґі пана ґ єсли вирєла
пошвлєа, ґ тотврайцґ воннігоро існи ґкіпоіо ротвєи райцґ
рґ. ґнічуруиво таіш ґкічкінілосвоєіо руюіо ґшлвтрапіцарґ
рєіло трапіца прошу та пано єсли таєго вирєла ротвои,
вудналв кінєє всічудаєі ґвєи ла ґшлвтаі, ідала єго зайєа
свнідала єсли ґвкі трапіцґ. ґєвтаєсли хавіла ґмоєї

лійски, і поне тії їдучі розїхалися

Трійця прийїхала в Вердагини потерала єму много послуженія, а
ія поїхала до Трійцяна в Ельмсмуна штоса инелюбнерозвідала
Прийїхала вторна і вдарила палярві і поїхала инчому дни
плачетая велми гірко, і инчетая рани вшторніса разрили, і ча
которі і палонна всідали, а вона плакала, што турная не
осталася которого дізнала потрежане всего видєти, і прийїхав
шій инчому повідала его дзнала і зналаствів, і нашла єго в Ель
смуна Кінь туркі і єсвоє прайгоре, і шла того дня вшторніса
народ і чалі вшторні палонна всідали, і прийїхавшій инчому
ія рекла райцарю вбудета потрібно, же знаю раїтаного
своїласку, прівів палаццо і радзога пано стрітила єго
райцара весьо зброю: Ана рекла пані єго стрітила і ченим
говорила не подобаєтся, Кінь єрстати прінь самв рубарвоїо,
рекло палаццо. Если відаєш дзнего што говорячи радзга
повідаєми Ана рекла не відаю і если ізрестаті єго невідала
і не могла іменно відратися бо я ніколи єго не відала,
ні двора ні вяща пороля, ні палярвого. Если радзга
Ана рекла райстогаєв, ні рекло єй в мо бодзе то если горе
єще звеломко і жалостє жінці дасть, і почна велми
тужіти і плакати і кінцинуло телів і їхала мекші і
пинуло нагорогу, і єхав на своєго коня до зброі, і їхала
телів звелікого далеко, і відрєшії торгівця дзаловала
єго велми людзно, для того райцару повідала ми чому єя
та слуги, Кінь єповідала все пораду
Прійдзмне дого почестить в первом тутале, а другого вішне
всих, а трутчі ні вого постєнні. Прійшло непогоре
райцара таки сильно, і дас стопозіи ма напєвє сурмою і
дротом в лєсох, і вчінило ма роіовзда в велико танєє
пересташи народ, і пересташи люди розні ми рда
Сого немогу носити і єрда нужні горе, Люди кажо в хотєв
носити ні забися а пачалова дзівкі єму вустам хва

ѧтеи есмь ѧ ѥволѧ вѣи вмрѣти нили дни вѣити, рѣла
дѣвица, пане повѣда ми имѧ свое, ивѣрѣ из ѣсми палимиръ
и торѣшьи поѣха ѧ нѣѧ велми коупо, ийна поѣхала свое
дорогою испати того потрѣи въ болахусѣрѣдоу, а тогѣи
Анѣдоловѣ потрѣи поѣха испати собѣрони прѣиѣзтва
попроѣствомь тамь посла тавалѧ испати его та ѧ ийе
дало вѣ ѣрѣи ѧ ѣ ѧ ѣ ѧ сомѣи рѣиѣзскиѣ.
Ѣ ѧ ѣ ѧ дѣвица потоуна стрѣла пана тавалѧна ѣ ѧ ѣ ѧ вѣми
дорвуро изозровилися, рѣ тавалѧ прошу та пано повѣда
ми тайноую повѣсти ѣ ѧ ѣ ѧ потрѣи носи знамѣѧ вѣю и
зѣроою бѣ ѣ ѧ ѣ ѧ другого нам ѣни што нѣравно жнао жѣзда, рѣла ѣ ѧ
на ѧ ѣ ѧ пов ѣ ѧ ѣ ѧ ѣсми сповѣраѣ того ного наѣщу, рѣ тава
ѧ ѣ ѧ потодоноѣи ѣ ѧ ѣ ѧ ѣ ѧ

Братина стрівши потоптала Біла рада вратити істоту
Жтуналь. Іполийна вирела пошла инему. позровивши Пії
тала Ето. Мороздрі дочеснаї пне Ниввса чеи мало всвоє рі
повда ми йтуналь хто йнего чє мало, рє тарїща моїа
мила іа пано нмогу йи того єу повратити. рєла Братина пне
повда ми йпалами рєму ми розивтрнал, рєи тарїща
нмогу йи пне повратити. Мороздрі то вамо што и єсто
Морозди рицєрь поторіє по свєту ниву, для часа єму ліпе
прїгорило й нетерпїло чести втому тунаї, йна рєила
боле хтивши ся дати на рицєрьу Ниввса Єси мало, рє тарїща
Нєси роскоша своє вишнєнне Живєми хотє, а прошуся
Боше ма нетиїта. йна єго натомь йєставила, іса Біла
ромкі ила што и нехоче йсвоє лєпости дни Морозди повда,
йна єи рала рогрузь постєль йи легь спати мь Біла вєла
ми друзно, и йпухну вєлми жвргру, Коли йпочину ро
своє воли инаравтрє Біла єму вирєє затєло йпосинла
Жиноги врато. Коли почали Морь говорити йрай
ци потоми Біи вєлю зброй, Истрїща йсто стїнрась
Бо нєра Біи што єго познали. Истретогорна рицєха пороли
Левиць своєю друзиною всво рово дни мь прїєхали вєли
ки рицєрьи часто нарумаху па йнва инемовили иного
Ничого голосно тунаи й йнь томь рицєрь дїпала мира єву,
і привилися што Біли рицєхь безвєсти єха, іре тарїща
губ тно. Мнєа види, и то єсто йнны рицєхь потоми розді
Бола чую стрву, то рицєхь вернєся тали, рєче пороли прому ва
што єзарицєхь йнемовиї говорите, іре гарно пане ми ме
ви йнемь потого нездано паса ль йнте пороль фрацо
йто вєлики палковє рицєхтво своєю рукою Ниввиви
жевиръ дни Мїша, Іна головина потоми Біи има єна

Нехто єчнь, рѣ короли коли ѣроѣки битву имѣла своє тамъ
инехоча што ѣкїй єго знали в велми єроѣрки, ивеститїє рѣчи
єто принцыпа пра єсѣ єра. Ираѣина имѣла велми мудра
и ѣкасна вистїє рѣчи насчыкї своє мѣа, и рѣшило єнаѣ
рѣ ѣуде то рыцѣрѣ ому на рала она и ѣроѣ ицы, и почала
питати ицного и ѣруѣого то и ѣкомѣ рыцѣрѣи. Муовѣралса
и ѣтоне што єпринцанѣ постѣнѣ в туранаи и ѣпила и ѣтомѣ
велми весела, и ѣмѣ ѣла ѣ ѣи могла обѣдати и ѣла єго жицу
єстаѣ, и вто всєго пришла и короли левицу. Ираѣина тоспорадѣ
короли да вѣратиѣ и ѣкало рыцѣрѣи ого ѣда єѣ и потомѣ ѣро
ѣиѣ сєѣ и турна, рѣ короли дѣвство и того велми дѣра, но
єсли вида велицую ѣродѣ ѣ ѣ и ѣо моима очєѣа, и рѣша Ира
ѣина не ѣтудѣи и ѣта хочу надорогу навєсти, рѣ короли єсли
ми прибудуспо вєрлєѣцѣ будуто му вѣми врачѣ. и на дрєє Ира
ѣина рѣша короли подисомною впала, и ѣшлоѣ и вчиѣала
єму ѣуѣую ѣроѣ и ѣкѣѣ, и рѣша можѣи ѣ ѣзнати єсли єи
вирѣѣ вѣтомѣ ѣутаи, рѣ короли заѣѣѣ ѣла ѣроѣа и ѣ ѣ ѣѣ
ѣиѣ на ѣ рыцѣрѣи ѣ ѣорыи родыи ѣутаѣ, и ѣрѣ ѣа ногаѣ ѣ ѣо
повѣра ми єѣи ѣ ѣо в ѣа ѣ ѣи ѣѣ, рѣша ѣраѣина, ѣаѣе коли
єсли ѣто всєѣ и ѣхочуѣаи ѣти ѣ ѣ ѣо ѣ ѣи ѣи ѣ рыцѣ ѣ
ѣорыи ѣ ѣвоѣ ѣ ѣому ѣѣѣ ѣ ѣорого ѣи ѣ ѣи ѣа ѣ ѣого и ѣ ѣо
ѣорого ѣ ѣвоѣа ѣ ѣога злечыи:

Короли ѣ ѣ ѣ ѣа ѣ ѣ ѣ

Єшть твоя воля повєдай мі ілі свое. Коли грєцкій то чул
злався велми што хотєл пойман. Бо відал ілі Єму ту
ка бо Єго мілєя. і рєкл Король, Пан єрал єсі много
вчінил. што ні нікомуж не повинєн бил много чінцам бил
тобі другові твоєй. Хочу ілі правати моїми глаголи моїм
рукам. Єсть ілі не потрєбно. рє Король Нікого ліпш не потрєбую
чудно Грєцкомі словєсам ілі свое, рє тварцю мо пана,
тєбє бо вінні не можєт єсть дрєвні ті словєса, рє Король
повєдай мі такіи носил єсі одєжю здоро насєлав тунам по
тому тварцу пана твоєго, чрєзо тварцанно ілі носи тую одєжю
для того мі далеко вній тое відаєтся, рєкл Король рицєзов
скій можєт точно Дал овати ілі прати мі знати свою рєчь
што мі єси вчінил велико Є почєстіє. і про зло єго дому
рицєз ровнил тунал орда своєго рицєзства і орда своєє пра
вдзи і прогнати другу ті свою прєлєсть, грєцкій порадова
велми вмінно. Потом тварцанов рицєзство бил о знано
своєй вдзи. і мал велми чєстова Король ілі Єго в сво
мірє, і нєбил пан ній ніхто в сємі королєвом дворє. што
рал бі ній нєхтіл рад мілова ти Єго всєго серца. єгда
ній не хотєл вніманія ілі хотал Єго мілу є пока, для ко
мал душ ноливое єсть. і Король ній рал што ній ілі на Єго мило
вала дчєє ілі што ній єє від зласєє. Бо на тое ілі ліна нємо
Дєтей зачіто по тому рицєзра жанєго, для чєго вєлмі до
ловал што нє від ілі мєни Єго. і нєсмал Єму дотічи ніпрій
тому

І Одного дня грєцкій мал єся в бані звоно по морю, і сустрічал
Єму дворна ліпшіє многіє дрєвній, і відал мєдо і сол
завєлмій рад што Єму подумал, і тварі хорошій ві
дрє голов від нама пушчіно прі ступі ві постелі тварца
нова і від рал мал, і обнявшій Єго почал цілова ти, і відрєкл
Єму хорошій єсть рад, і ліжнасєлся радочій жанєго, і прі
нєв Єго дворо королєвої ліна Єго почала ілі цілова ти, і відрєкл

внего цѣлину, і рѣла пущїну. Повѣра мичкі то мѣ, і йѣ єповѣ
ра. йѣна рѣша понєсі єго самно то. і понєсо. і вла далєо єє
полору. йна вїйла испрашни вєлю мєча і прїйшло дїйа єго
повєчу і йѣ прїйстя. і йѣна вызлашто то мѣчо которы вєй
брата єє Амурата. і вєрнулася полицу. і рѣ ѣ мо Бодаі
мо нєпрїяцєлі єсь вашо рому которы вєй моєго брата і о
роля Амурата рєрогорїцыра тое трїцыя. рѣ вогося тамо.
А то єсь тот мєчо которы вєчїни всїхо на вєлѣнїє і по ницы
і вмѣшїлся всю нєнарыло і протї валася вєлми. і йѣ мѣ
і пошла на трїцыана вєлми друго. і прїйшошы пєндуама
хнула ѣ ати єго. Трїцыя спрошїлся бырь. Рѣша трїцыя
ты єси тумєтво нєго мєча которы ло єсь вѣй моєго бра
порола Амурата дѣ єє єй мєтво нємоєгвы. і рѣра нїчто
ся нєсполохѣ, і порало прїєступило. рѣло пани варуся нєвѣ
ва рѣцыра своє рукоо нєслушы тоєє тако порунова пане
порольво жирївавити своє руки видови рѣцыство. чи єсто
вынєнѣра тубо поступа порола. Я можє вынитаси што буде
слухо єму і торно твоо ало мєтѣ. А пани рѣса нєвнѣласі
наступила тати трїцыана. А пахоло єго брати здрушу нєрало
тати. і рота полинувшкі сороло. Но єє Мыласть
трїцыанова минула пашкітила сторыло вєлми лєгєнно,
рѣша порольвая моя мила рѣчно і рото што чини то є
трїцыя которы вѣ мло твоєго брата Амурата,
і на то чуйісь прїшо порола і рѣ ло пани чомуся та тнавлє
ѣна рѣша госпо рарубаіося нєчна вати нашла єсми на ѣо
шоть нєпрїяцєля своєго трїцыана которы вѣй брата
моєго Амурата дуса тай вна шо дворє, ѣо єго тай вѣй
ѣо н, то єсто то мѣчо которы Амурата вѣй. і йѣ нєха
четво мєча вмя.

Порола то чувшкі і по мїсли мло
Ботаі вєлми мурні, і рѣ тихо пи ра тубо посту на мєнє
Нєхочувчинитис Ни є право тоно А то ѣ бурѣ нєдали
ивалочнєє мєчо, і рѣ по ди тєпѣ вонѣ і йѣна пошла,

Хто wal
ґде кобы
тако буд

ранне вєрá нíному, Короля мáко вúдє трúщана,
хúдий найгúрше схлопцю мовúвшúй íпошлю вчапнúв вúломо
рúвєлєв вєлúв вúйти. Ірєшв хлопцу шчо єси стрúйна
номв товарúшв моíмв єсотрєчнцомв, íмáгу рєшв пáкє нáтого
тобí нємогупо вúдати жáдєти мí, фірáмвти знати й
то твоє єсотрєчнцв нúстоpчно днúтєлáю, рє короле хочу ф
бáí мí повєдáтв хотáí нєтвоволí, рє хóчáє нєгорúся мнє
таємнúцю повєдáти фтобí єдáлá бúлв, рє короле мúсí по
вєдáти фномáє тáтá тв вмєрєти, хлопєзлáся вєлмí,
ірєшв тосподáру Нúтúповлúв дáрмá хочá нєповєдá нúкому,
íкоролúся єму ўíєщу. íнєповєдáлв вєс Нúвготúй послáла
новтрúщáну, íдúвлúнв хочє поєхáтúйнє.

И єслúшá то короля бúлó ўíстомв вєлмí фáлостє до нєє
хотúлв мúлúпосвоєволú. ўíнáсá нúчого нємовúлá íнєпрúй
волúлá єму фáнúєлв ўíйтúчáє íсєрдúлв мнóго мúлєстúí,
ірєшв самв пєсолá. Бáчв нáтого ўíнáсá жúвнє нємовúлá до
вєлúкомупáну. Áлúгдúкúєзло ірóздровúйнúтú, ірáдáсá
тому íкоторúй нємáлоє єнúчого вчúйнú, íнєєрúщ тáмв
фóрмí Нúвá. Порáдúлá ўíнáтá зúнáлá нєвєдá ірáдá того дóгодє
мвтú вєлúкую фáлостú фнєгó знáтú мáгúшу мúлá своє
íставúлúсá тáкúмв рúщзромв нúбúлú тáкúрúй. íмúлúсú
вєлúкúй чá. ірє мáгúшу хлопцю рúнú мú твоє пáкє Нúвúсá
Самв бодо родúловáлá трúщáнá íкоторúй єсєрєбрúнá,
Áлúзнáю лúпшого рúщзрá нúмú трúщáнá фпáвú євєлúкú
Нúвá самв íкоторúй хотúлв вєлмí мúловáтú єє ўíнáсá
умовúлá одúнчого, рєшв мáгу господáру нєвдáлєтєлв вúй
того шчо частотá пúйчого дáє мєдúкú мудрúйшú íнєвá
другúй íвєрстúсодє мúщую íпущую, фмогáтúкúй єму тúк
ўвáпро хотúлá Самв дє íнєвúстá нєсхочє дорогорúй
узрá фловєлúтв пáкú. Прє короле íй самв єє досúтú íсúлá
ўíнáсá умовúлá умúсно, ірлáйєгупáй хочу єє фморúйтú
íролúвєє погубúтú. Коли мáгúшв то бúло, сдáся бозна
короля найрадúвшчого чоловúкá íпромúслúлá тому

А и пороль має їхати в Мысо трыщана дый мыслить посвоє во
флєтскый панє, зачынути нили тоє вчынити потоскый єрэй,
ман в мысли пороль што злого вчынити рэ пороли магу
што мыслишь, ныє єму сто вєрав всіо праву,
Коли пороль позна што ма своі панію рэчыти ту пощо
нили трыщанъ быль тому вєлмі ра, ітакый ми мось єсть
розумного вчынити, а на мыо твою панію надыєли,
Коли бы ма мэра всєго потомлі бы ма зарыжа
ли, рэ магу панє та ра што зруу мо вчынити, дэ
стрыщано ловшто мысли, дарчив потизный, єсли є
голоду цэмыса станє, для того нєра ничого нехочу по
їхати сорный пахолив в Єрои, Ва зруу дратиракый
стурни пурки вамо їхати, ітак хочу почестовати ракый
жана што абуду твоєє панєє мыти, Коли єго ныбуду
Горкый посруу стожо, дакый ма повєрэ вмыо трыщана
што ка буду тан за вєлми розро, нимагу рив ра вчы
нити на твоєго воліо, дєрлаєго повєрэ ми нив мэ
ли жыти трыщана вєлми розрого и моцно рыцэра,
рлаєго непуска на на ма повую трыігру, коли хочэш
поєхати в Єрои, рэ пороли магушу, породнося тоя
видыти што кый трыщ мотє мэнє ны нестраши
хочу єго вчынити танєна ивыщо пороля змагушом
симоркі, ітрыщ єго вирэшкі, ірєшов готов їха,
рэ магу нєха буду ха, Королі прыва курного па
хола нато ту ми понкі Єрою пузмыа ію днєповєрэ
жимому в ерася возгоро и всяло ламоны ипоєхалв
стый пахолив ыстому ходу, а пахоло понє єго жыта
иєулшу, Ипоєхали што возэ, Королі всєго сиона
ірєшов намо ту потрєба ратиу того мого ту пахали,
тыстоючывшый жыв ныгили а рэ трыщ сорный пахо
полв ымагушо, Королі всєго намоны ірэ пахому рамы
жы иєулшу, рэ пахолив што хочэ панє чынити,

Бійка короля з маєстратом

Бланк и Бланкала. Сторищество для многих Бнало. Бо Есми
поставлены неравно рыцарь, ими ихъ да которо
встрѣт будут просити. Король же Бнал Есми хотя
ми имного шкоды будет, жалѣв таи смирд панью, што
панъ которую за всякую, а король ю Бе велика ре. для Бнало
немогл быти, тимо ему Еще подложовалъ, и прикстави
за сторожу рыцарь сторожу, Бнаюсь сторожа его пани и помо
нися и вдало ей дарунку и поставы перед собою. Бере сторожа
рыцер рыцерству тое панее немѣет Если ее мечо не
будет лучшо. Сторожа спостре Бере Галерѣ Бе Если ее мечо не
будет не будет ее мати, и Бралъся в король и Бе ю напони
поеха дани проточи Его, скоча шипати Блерѣ Бу вару
са мене, што жда тую панью, и дарми ѣди ѣдного таво
симо сулицы поламали. Сторожа Бе пал на земь ране о
ребра и тимъ Бся великшо Бмив человѣк великий та до
Блерѣ поеха станет дѣна великий плакала по свое пу
И сразу король мало перед своим шатро в хлоре и своими
панми, и проѣхали рва Бе чалисе рыцерѣй, король же рад
Бей дѣйми повѣрали ѣ короли Артичю, и прикѣ рыцерѣ
которкерове Болачую страну, Бреко дворе племени
короля Марка, дружину круто сестри братъ которая
Бѣла дана дворовлѣ ю первое рани Мурату королю, и
Бѣло нерно поставлено рыцерство, Бндавиде дружину
за Его ро Броту, ре король Если великий поѣду и прикѣ
ги стоя неха товара стодо ю, и король речо погра же ко
ро Бросѣ Бѣло Бей ѣ жѣталом ниха справа, тимо поеха
Бе Бдой,
Бвсто час прикѣхале нина ревца
перед короля, и почала смотрѣй по дворе нерецкѣй ниче дни
по горовивший короля, Почали рыцерѣ Бсмеяса и плоше
рани рыцерь надругого Бее глупости. Король же ревнуя
доски Если смотреса нань ѣнемовивший никого штоса
тое Бе нас видѣть

Бнов сторожа
Блерѣ дани

Йїнаресїа панїнного мисалого невидїлєродя, раратєбє
видєла їїрного рїцєра. єїпороєкїлївєму їїнаресїа рєї
ґнаїв. ішдроля позвати єго вєлєв. дївшкїї їґралв, їїнолї
їїґрайшь. їґравша почала говорїїти. Трїйшане зиїїх
рї рїцєру їїстраливкї пуґї вєїх їїнтоности їїроло
нєзначнїв своєє нєгодности, їїдивлюса їїнвсмєшно її
цоватиїїлєми родзимїи Іоєса нєгодє зрїцєрєї їїдвцо
ватиїїнолїїїїнта їїнєнали малого лостьюїїнитїлса
тодолєсоромєли до їїни годоло гатєни, стола говорутєре
пороля мавлєвїїєрєдзимїи лєли, дїни нєзначало
твоєї нєгодно. Ареєла ти єєми нашлавєїла прїїшла
трїйша сталодїдзатїївся їїнєвєдїїтодумїїати, Коро
ґєнєдзвїпрошуґта повєда ми зґа та трїйша просєу
пиль, їїнаресїа нєхочучьобїїлєся їїповїїшьи, їїтоґєнїї
поїхала їїни про. Атрїйша мїєсилвнемалы часвсоро
мєлочєнїїа їїтїїзґєчазв. їїнодоговоркї вєлмї сєрдитв
їїпоча вїїцрася вєроєвєлмї золо, їїпрїїшлоговорнад
їїнїїтасєго чомуєя вїїцрав, їїдано Ємувсєпавповєда
што Ємуґдвїїговорїїла пєра лєюгилми родзїїми лє
ли. хочусародвїїдати зашьомля та соромотила їїнто
раїїто моєїї нєгодно. Єєроєо Іґрунєрєїї ґдвїїц, дє
чоловєкавнєвєдїїтїїнтоєя Ємуґдвїїпрїїгодш, дєтово
надвхотавїїїїдїїїїєя стодоло, Атрїйшанаторєїї
Молдєвїї, їїпоїхалїкородзо гарєєвоє, їїнолїєдвїїнапо
стрєтилоїї. їїзорвєтав єґучкї їїтїїєрїїцєроїї дїхзвїї
догонивв, їїпогоровїї пїнове їїнуля єрєтє, їїнїрєлїї
їїнєороля їїтїїшьша двора єґдилоїїїїучкїєролїнкадвраїї
то вїїло єґдучалїєрїїцєрки, Йїнїдрєвдвїдаєтєля
што пуєєтав пороля Марїно дїчнєпославв їїдвїїкїї єсле
єхалїронєгодля вашоє почєности. їїнїповєрїили радзї
їїєкїловєчїїнним наєговолю, дємаєтїївшиєєподаркїї
їїпросїтавїїїло наєдїїтого Йїв надвоїє вїдлєїїо
рєїв Авдрєєневчїїнитєлмого, то їїрупоролю їїанкїу

вчінить нікотаїсте єго ніяко нижди дітоваї ва много
злого прайсти можо. Кінраєли то ничого то вїговорі дта
лиї не рив. рє дарре не васе хочу повєсти за ваше фалшї
коли нехочете поєхати и хватї їдного завдруїтого
тїло їйа содемо што Вахчиї и на та уралї хоче єго
силоїповєсти росмїлса їрєкїнтрунєвидишїв мїса мурд
што ля хочешо силоїповєсти. Кінраєв понєха враєшїв
содемо рокавїлмєча їврадїлїв єго алудпоголовє тальв
моно, и дїв он тало нагємїлї їпалїчати нїкї фіро тєла
зу. Їшолїса рослалїчтоваїв вєсто вєлиї слуно їлєрвє
вальнаюнь фалочїєхашиї страшї трайцана,
Инрвїї трайца вирє авдєста цаїї вава тїїлоєлувєлиї
далиї єго лиловаїв болшєє нїдали фарре єго, їрєшїв
хтоста та порадив, їйа єлусповєдаїв всїо праву, рєшїв
двонаре, істиї нєвєлиї вєдумїв што хоче силоїрвухо
рєкїнтро повєсти. рєкїнда рєшїв твоєє танїкїї мнєвєлиї
дальшїдурумо хочуса мстити Повєда ми нурвїї пос
халиї: Ирєшїв їїаса вєчустолоїї. Коли товонарв то чув,
рєшїв трайцану, фітвїї їшиї мурєцдвшто хоче звємарвї
нурвїї битиса потрвїєзлодрєшївсїпоролєства вниша
што їйнїїна порнов валєшиєрєкїнтрвїї прошудля тому
рє полїпо сутиєвїранїїєрєкїнтрвїї їївєлиєєроробї
почудаиї ємаїв шуї своєго дїла рє повєшїв чуїота
рєкїнтровєдрїатога нєпусїса сїнатоєлвурєє, рє такїї
шанї Мистрєєшисуїйнївїїбранїїєполєта, їнєдуї
їйва вмєєбитиса дрїа сорому, дпочнєєшисїпохо
чєнїнарєваїоса дотїї сорому, рєшїговонарв на твоїа
воля. Прогонїїхтрайцанв, їїапшїпа рєкїнтрвїї вару
тєса мєнє: Ійнїстоїалиї Содчморєшївхотїлв трайцу
єго прайнати, хоробиїлрєшїв нєха єго ві прайму їйїтє
нушса шова, їдрайїлв їдинв другого та моно, їшїдрв
Вїдарєкїшано Єрусалимє
ринїєлонєпало нагїло, їнїтого пардїа зайвса вєлиї
ївидєлв содемо рокварїла зїтїта. Ирєшївтвїї журєшїв

Битва Грищанова
Де согрешисмо

Сепѣ же ранѣго пощо полиа турумо. Исправися ѡтрѣйдумо
поне можемо спочѣти. Грѣщанѣ его вдарѣ ѡй палосѣнемѣ на
земьо ѡранилѣ его вѣлѣкѣ болѣ. Ѡполи трѣйца чѣла рѣщѣ
земѣ. рѣмѣ дѣрѣтуѣ вѣ пощо ѡмо лѣшѣ чѣ дропола. Ѡ
мѣ тѣѣ рѣщѣ нехотѣлѣся вѣнути. дѣ ѣнашо полѣѣ
неповѣда бо тѣ непотрѣва. Грѣшѣ нѣча та ѡ ѣдѣ тѣѣ вѣлѣ
ѡравѣлся дѣрѣ трѣщанѣ што мурова протѣ дѣ рѣщѣ
ровѣ но ѡ ненадѣвалѣся. дѣѣ трѣйца талѣ ѡ рѣщѣ бѣмѣ
Исогрѣмо вирѣ ѣсѣ ѣ ѣнта. рѣ трѣщанѣ прошута дѣ ѣ
повѣдѣ ми ѣ ѣ поторо ѣ ѣсѣ ѣмѣ. ѣнѣ ѡ рѣ сморновали. ѡрѣ
согрѣмо нѣмогѣ вѣрѣѣти. рѣмѣ трѣйца ѡ ѣтѣѣ ми нѣ вѣдѣ.
ѡ ѣ ѣ ствалѣ нѣ ѣ ѣ ти повѣри. Ѡполи согрѣмо то гѣ
ѡ почалѣ вѣлѣ ѣ ѣ тѣ ѣ ѣ

роговатий, і на тре тринця сухая ложки і потто вбрася в
збрую і поеха радинтролів і протопа его на поли і нападе радин-
ру варуся мене, вдарися на него, і вдарив по шлему,
аще ему бы тысли великое зворотливе :. Испочи бити радинтру
голову вирати свое радинтровство, і радилися та ломно и
ему сопьми пли на шлем, і почадися мечи рубляти по
шлем, і вирвеле ему не вийняти ему на другу главу
рвлявши по полю тонаючися. І мало дили ему не заранилися
ни тыми на соки героі жлонні з врагов, і не вдарив вниз
и ему жругого одинести сапку до носа, і ему не
было потреба ни починути, Вдарив наступи и поло
жи и на него ударив починув. Почало ему вибитися, і рекло
не единые ле дивую голове, А радинтру та де ему почи
ва. Вдарив ре радинтру та знало што ему певым не добрадно
радинтро, і прошу та повера ми има свое не говору тирла
того бы ни хто на пра ра, ле аще в вдарив того єси
роблив, зло ми не роблив, І радинтра не поли до
рае вдати има мое не єси радинта изделиноса скино
короля меня друша. Коли вдарив то чуло, рекло вома все
не стоко битися не хочу, бо єси сильнало ми стоко мно
рожра. Де тися тожа ало ле туло битву горожни туло,
і пора ему ле, ре тринца, де пане дого почестна нему
и ило та и ничество єси горе вола. Де ими є потреба
ни починути. Люли хоче не ставити бивь не ра де має
рати туло панило, бо ни рлачо и ного не єхалв єси ни
норлане, і ра вдарив пане немогу дого вчинити та и ни
вдае і до не ерожни єси сумнов. Де єси вохоче
вчинило ра ра но наше волоси ни на поли ни поти
не та точина дуре, ре тринца рожра, і постави ми
панив меня соколо, і рекше єси та бивь тебе рала,
злоби ного хоче не та перестати бивь, и ли друлова,
і рекла тав, радинтане велми єси те ерра вирла

ілиловала, дѣлюй та міхи штоля єси допустил чинолу
рицтрутому повѣсти дворъ єго дѣла, для чого нимолѣдѣ
недруг милованы ийкогда увышйся пола ивлерій Ду,
Коли тріцуна тое вирелѣли велми смутя єсмы єго ро
нѣлѣ ей та служанкы и не милова тую панно сос
ѣда. и ивелмое долости немо нислова промовити, И
пошолв домона ипріѣха дво короля мала,
Король мало тыйлв слышало ивъреста ивъ тріцуна тай
та двурицтро, ивъ короля мала велимв стара, и тріцуна
прирѣчал навелмую подроту, ивъ мало мишыйся дѣлѣ
Єму невъя земи, ирѣлв тріцалу вдѣлѣйша всехъ вмірѣ,
Милы мо естрѣче имного слышна чтожа чому ймогу
вѣрѣйти для того дѣлѣ што немилы, прошу да дѣлѣми
присягнувшто ми сповѣраешъ ивъ тайцѣ вѣчто та
кругу пытати, дтожа того сорому нѣдуе, тайцѣ не
Хотал зневѣрѣйти ся слову, ито вонпад єму мовив ийй
Єдушто могавго да вовѣсѣ, ѣре пане тото єсмы пов
ѣдати всѣ вчо ми панѣй нѣдуе, ѣре король прійсяжны
ми, тайцѣ прійсяжны, ийкороль рѣлв прошу да сповѣра
ли всѣ порядку рицтрество свое штобися прігорило
отого часу пан єсмы пасѣ нарицтство, рѣлв дрій
ий што єст вола твоя дѣлѣ того нетрутно, ійпочалв
Єму повѣрати порду, ийрѣйшто штому што жйй вѣйны
вворѣдзи ійту его служали звелмий рѣдво, ійстоялисѣ
ѣтыйвоса ісповѣралв ийвъ подлерыда, Ийкороль ійв
рѣтыйм велми слунный дѣнь євси весѣлый, ѣрѣлв тріцуна
пѣсѣдомѣ того єсмы никого нѣчинѣй Але пане радуйтесѣ
доѣ Ястомалѣ мидшо, ійкороль рѣлв нехотѣлвѣ ѣзадѣ
Дадный ѣтыйсѣлѣ, Хвали тобѣ богу рѣ молитвы ей
Большый рѣцѣ насвѣтѣ, ійнесѣ дѣнь вдо єсмы вуздро нарѣдѣ
ийпаѣ всѣ ними пѣво. Апанове рѣли тѣлѣ подпова
нѣбоѣся дошули тріцуна вдорово прійпалѣ, Ийдѣ король ѣ

Бодре Єму радуєть. Увидавши король ни єму своєї милости
Бийо великий смуток. Почало боятися турецкане, ижебы
насвоє речи поторуб Бии волел толко вморити турецкана
Ирини, штоб што Бийся не повидали. И почало мислити на
Бии могло Бисти боєму немогу вовсемь сторити. Если хто
чоєми рани. Хто ни Бии єто небийо насвоє ласки Бо Бисмо
нимого не вдяли,

Журскиї же вто печали Прийла єму на ум йдна рич чтоби
мело всє Бисти изБисти турецкана :-

Одного дня Бийо неположили двора, и мовили єму мили
ви король нелуречиншо и дочки немаєть, и турецкая ре
пане великий слушне што Бися тоби оженити, и вса Бии порно
вала Бощє Бийа Би ваша милость у сторд,
Милороль ремо сестрениче мо Болибы вдохоче за журу собе ма
дону, дибы мене не мусело женити ойдно тоби знаюче
то далеко Если вдохоче тоби Можеть на ти мет прасноб
дону Ирозную Бишую Бии не хотилб, ре турецкая Если то
намене далеко журе об матери хотя ми нато толо вда
тати, Ипростя руко противо йдное цовки потору
Бимо видель, ре тоби ми Бо помози йето мо, Бо хочу
вкинити мо мо, Здоля ре ваше милости об мене
Нато повидь тубо потору Бии ми хотель, Бии вда
Ешь што ми Еси повирало йдну пану и далиль Еси ее,
што ее прася на ровни насвоє тая ми неда журе дона
дибая долая не журе што Е королевна ческоврэская
прадая и хота, и немецкая прийнеси ми об, А из ми
што тоби журе потреба изв двора мого, и вчего што
ва надоБети :- Коли турецкая тое слишя
познало што Его рало ненавидити ишле Его насмети
своро Бедь. Наводобе ма Бисти дего не дрикмо, а
ойдналомо нато прийволило и пося Єму йесцаль, ре
король милый мо сестрениче, йесца мися поповити
справого сеца, Ирано турецкано пане хода ми вмерети

Аттіі єї бурѣ имѣти, і король Єму порадова, і рѣ бурѣ
готовій испрастєса порадне Ніф Бій Єсть бу рѣ повєли
почєстне хє моє сєрдц нєпочинєть ропуласа тій
нєвєнєць фі дота бурєть в моємъ дому. І тріщца
Гра Бійса Бійв умовило чтоє дороги, і на што стоще
тамъ гра Єму натощіє нєпріятєли для фигурата,
іпаїлбса хто дєннаса нєумовило, Ібій Бра соро
панатъ молодци Аттіі єхалисни, Оні Бійли вєлмі
смуні Бо нарєвалиса тамъ мій таку ніо вна Большіть
нєпріятєлєхъ, дєхота нехотєли моєлиса напра
мати надорогу суно Бійло готово. і Оні Бійли готовні,
Говонадъ плаїлъ вєлми. і рѣ тріщану Моф полнати
живодєство дарно нєнавурнта, Ато нєвмисліло
Больше для твоє мєсти ні для ізмоги, рєнь тріща
містрѣ нєБоса хотаж нємисліло. дюлиа Єму в годъ
в толъ і в другомъ муситъ мі добро мієлиті і Бійни,
рѣ товонадъ, Бодє тиа рѣ добро,
Панъ тріщанъ
отправилоса в бурнє намора из своєю дружиною вєлмі
ростатонь і Богато, Ніоли єхалиБійла мєдяні
ігра і пущтні і во то мєдяні рѣйдарі і молорій мілъ
мі, Ніоли вспомянули морні іду, то рі нєвмілимо
рѣчі. дєтріща іхъ тамніліс і піалъ то всѣхъ, і ні
ниса тамніліс і рі ударли в тріщанов рѣцтство, і тово
рили Мій стрищанъ нєпріємємъ міха, і Бійлъ імъ
супротівні в атаф, і морнарі лапліса измочалиса
мнього, і нємочи ітти. Хапустили суно бурні в атаф по
нєсєти і почали Бога просити, до бі змилуса і пра во
нав дємєти, і рівала тала Бурна рѣка ніно, і нагда
в атаф пересталъ і море в тихо, і Оні нашлиса Близко
жного міста потороє вано ромоло столѣное міно кро
Бша Короля Бо Бійло росіломно і Богато на всі горо рні
вітрано, і Бійло пріі морні, Ніолиса ту по нажи
нєБило тутъ короля Артівша поєхалъ Бійлъ в ладругій
нєвєлмою дружиною, і спаїталъ тріщанъ морнарь

гре Ємо, нинирєли мнї Ємо вєлимо ѕєли, рє тринца в ре
нєтомоса нрамо радуючи то Ємо напрасї и нїлємв сєбє
ту поно и вчєстности, галечнї бо та што нас годовнїхъ
трінєсв напра, нїтако вчинили росалиш ѕатровъ
вєлисъ, нївинєсли нни тай изгрой и вкївєлиони нєсто
ѕалинато, мнїдо вїдре и вєсєлю. Ивсточа вніхамирва
рицїрєї Єрхалїхъ потрапїє бєли, налиса надорогє не
наочкї кунинєдругого азнимли попахому, хилєнь
чєрному нино драто, нїнолото, одругому мага Нора
нино бїлъ поставлєно нєдно рицїрємо нанотнї чолн
нєдєли, длянєлїпалъ вдворє нитнїдна посхадо тунні
испатїи. Исталося Єму миного розра и нє бїло чрокни
полицовъ ивєлми вїсотного сєца, Амартано нні стар
шимъ лї нниполи нєбні ни длянєбилъ тайого сєца
тако титоръ :~

Колинни прїєхали блидє пошатро, ивидємшї тай
нєламії, Прєшлосу Єрхалїє рицїрни стола вухоло
ре, дрїятнї попали йтничєємв лонбо рєшилъ Коло
рїє полавє єму мимо дняїса знїми пошитовали.
Ихтобни и минуло нєпотусшиїсяо тнї єму соромъ,
рєшъ мартано, мнї маєполяду дтаїєнє дру або инш
Алєсмса нєбудє єнїми полотни до Ємо всороме, пре
тоцо нудъ Ємаво и направимся тнїв потрєда,
Устрашаномъ тай кїй рицїрштто вїда йтничє тото
Бо єдрилъ попорола дратиъша зєли, рєшъ трїщїа вид
тайє ва рицїрнї тотулотнся ивполятє мо нємо
гупроти нєбившиїся видєснїнащидїтнї прєсшади,
рєшъ трїщїа тали єйтничє йхъ, прєшъта, рєшъ
тринцанъ блотославєни тайє потрїєто йтничє
постановили. Ивнї богонєйступаймо рятєлиєдно,
прєши другїє чому, рє тринцанъ видитєли тнїхъ
рицїрвмто хочу битиса знами, нїнирєли дюли
мнї нєхоче, рєшъ тринцанъ Колимнїся маєбо ятати

Бива трицца, нова шатанора 2

Бива трицца нова з пашорою 3

и пустой поня в поле. И тому слышавшу насмѣя, и рѣ к нему
сором мнѣ есть пустити за тобою, коли нехощеш такого коня
и героя чими мого зброю и коня. Рѣ ему нищо не рад того
бог то вѣдаї. Сирѣ, рѣ, вѣдаю ся чи коли в зброю по
новальшую. и потом пѣшо оставивъ того коня и зброю
каполи, дѣ ни поѣхав мало велми мало, и пришов
вернувся до двора своего и повѣдав королю и королевої рѣчи и
почали ся дивити ся. Иназавтра стоячи уже
на возѣ сурмо великої рѣ ти ѣ ним до пристанища
уже пристали. А тому сурменикови сѣдячи король лѣжав
кланяти ся. И пристали и рали сурма и стрѣлити, и
извѣстили нашо. И поставили шатер, и вывели пани
и короля всего народа. И поѣхали до пристановища шатро
Пилипово. А шатро стоїть на улицѣ и тамо ся пришов
уже рѣчи не сторновали, рѣ король потрѣба
ва сора затна, уже рѣчи зла горина, Король спи
тав Естоли ту пришли, уже рѣчи є уже уже
ва Естьв шатре. Але вже нищо ли то пѣ та Естьпришли
Король рѣ да Есми уже пришов и вдалѣ и в ѣми Есми є
рад видѣти. Нарѣвавшо ся, и не будеш рад видѣти ся
сомною. И уже рѣчи ему тобѣ Естьв имя бачив мо
ему вѣри повѣра, а ре имя мнѣ лѣпше повѣрити
ему. А коли ту пришла нищо лѣпшої лѣпша уже
спочи. Ире ре Естьв, уже рѣчи тамо ся ѣсть уже
пошов до двора, и видѣвъ короля пере шатром, и тако ѣ
велми весель, и ухапилися велми-мило, и пѣ ѣ ли
ся. И видѣвся ему пригорило чого чу полися до чучи,
рѣ в король велми Есми весе ли то Есми тебе нашов
рѣ в пришла пане дѣвка мене є тобѣ потрѣба
Есми много мало почесности в тавоѣ в дворѣ до
нерадно и тавиѣ ма Есь смѣти, дѣ то ѣ чи ѣ в ши
нетворѣчи на свѣта чого бы ся тебе не вчинило
чно вѣ ѣ моѣ тѣлѣ. Рѣ король велика дѣка пове
ми для чого Есми пришѣ в тутав королевство до
мое. Уже в ворѣ и после тебе уже Есть турнал

Наиторкій прийшли много воєвод з України
ма і Галичина і инших сторонь, і було немало там
наєво починімо городом ратні люди Палестина,
Ирлів Галичанин Кіндрат Дрожжевіє дітяне короля
Бана Банового, і тоє воєводи Турна, і просив єсми
їх в Аві столи в моєм дому, і вони прийшли, і инших
роскі в того ж воєводи тамо стоя, і другії вони само
нашлося погрехо, чого не єсвідомо, й їдини зни бивав в
моєм дому чого затаїти не могу, для того ково в Аві
Єсми в столи невинне, Ізаловав Єсмого в Галичи і з ми
ко по моєй волєв бив в тратити їдіт в дорозі само жили
бися тод злоє в моєм дому стало, і видавши то такоє
трій ратні по торкіє в Галичи ни тівалися на мене
ранемочи ми нічого вчінити в моєм дому, і їдини
з них в імене Бланч, рекш королю Лявце мої Єсмо прислала
в воєводи звання є ньо і вдарії іта ль, а такі на вчини
ли на неприятеля за ти Єсми нашого брата в своєм дому уда
не, бо в столі ньо неможе нічого почати, для сестрі своєй
сомно ньо на дворе короля Альфонса живо ньо, і то рекши пое
ха, та ре й другіє ратні по торкіє та були говорили,
по всіх то го було далі. Инедано ми прийшли місцкі
і короля Альфонса полі валочкі мене, і ралочкі ро а бив
стали в перед ними бити ся і вивестися нехай ре по то
рую Бланч на мене по лофрай для смерті мого свого прено го,
Ара бі ми вдрати Єсми бив не стало ма з тинути ньо
з рана. Наиторкі по воєв мужу стати бо є короля Ал
фонса в та сильно, і мо ре стом ма з губи. А в всі мої
міре на тов голов ка і по торкі бив могу бити ся з ко
ролем, і ниса са тамо чую бися могу нічого по тварії
вевести, і й їдини вони ратні ро по торкіє ми
в посвіту, для того Єсми в велико печали Инебив
що тобі вчінив, - Але за мою ро по торую Єсми
мав в моєм дому силю та просити дві Єсми за мене
з Бланч ом вінчався, і нараз ота на тво ю лаву

Комъ трѣщатовѣслугадаи вельми весе, ирѣ самвисобѣ
вѣдевдуумѣти и доту пошто есми прѣшелъ, ничь
надавѣ ему пане ваи для мене много чаинилъ, дя того в
для тое чаинити. Але вѣ моса, коли ѣ богъ тое
справи ѣ ми ваи ѣ для которого дуру тое просиѣ,
Король ему вельми радъ вѣдѣлалъ, ито верна и весма
ве поновалъ ѣ и клентъ ѣ почалъ мовити
фаи чуливѣ стороне которие ту столли, трѣщ а
ѣ сто готовъ вписа зеланого направу. Мирол ѣ ему
вѣчна ѣ для которого буде трѣщанъ просити коли чуло
ре сполнити прѣли тавъ ла ѣ то, ре короли тавъ,
и трѣщанъ тавъ ѣ сто, ѣ ту вдарили вѣдни и вотру
ваи трубити союу сторо. и ѣ ѣ ло велико ве селе, и по
чѣнѣ ѣ не знали трѣщана вельми розрогорѣщ ра,
прѣли вѣ ре вѣлано ѣ ѣ тавъ поли на тую потрѣчу на
ли трѣщана. Мирновалѣне мовили фаи маемвто
што хочемъ. трѣщ а ре ѣ тавъ и прутили ѣ сли ма ми
луете не повѣрати ма дни цули ѣ ми. Дни ѣ
што ма тую вѣтву признати. ѣ Дни рѣли пане ву
жатавоѣ волѣ, и лучили сѣ вместо ѣ ре ѣ не сто
новалѣни :— Поратто весели прѣѣхала вша
те ѣ рна рѣвна носечи ѣ ри ѣ ни ѣ хорошѣ, Але ѣ ве
иного дѣлега нѣма тавъ инше ѣ шитати. Але ѣ ѣ ла
написана ина пани ѣ ѣ ри ѣ рѣщ а ѣ лова панъ, д
ѣ ѣ ѣ

И семи ту сущ с стороны. рѣла дѣва семи хочет ны
вдати имене повѣда ми има свое, Ирод има Ми
Ест ткрѣиця сестрене порола мала поновалного
Чина рѣла пане слышала семи много розло нѣтота
чиногих море, рлаго ти повѣла. всѣ семи кури
витези таио велми. и нарвнего житемо нирале
нѣтъ, змилуе чину панъ велми вѣсому всѣ семи
да вартме милуетъ летанми са сетая дѣани
тайе. Мѣешса непознали телесне иносалова
ичное милостиподни вчинене ив его вир
инемо дѣса дѣанѣимо ѣтаичае вступити рои
са ѣни кучати и тури меи свою мисль ирозлуѣ
волю ворѣла тожилав вступи. ретрѣиано по
вда ми вело има горкѣ изра. Чина рѣла тогови
не повѣмо ниѣ по, рѣив трѣиця рѣвке семи поро
Чтивив храмолоте, Чина рѣла нетав млесто в
пару ели; Аистави порола парса и порола итонри
смотрети ое ѣивкѣ потора мае ѣити порол
Ученрѣ сому Еланоро. Аворе тепае много ро
рѣицро племени порола Іана Іаного потор
прѣехали рла тое ѣивкѣ. Трѣиця рѣив по тот
витези спшса порол ѣити. рѣма дѣва велми
витества дрого затиндѣва по ехала ропарусла
Іота нарѣвалася ѣати погоисала. Ата
па ѣила Чрное панѣи злове потора ѣила вели
пая ѣенница и чаронница болше ни ѣи инѣе в
мѣи. А что ѣила навчѣилася Ученина пророка
Изводе много зна чирани ручѣ реча, дѣса в том
невѣлав муро аховатти Аѣкѣ его невморѣила ая
потору Жилова в всего сеца, извѣрилоса е всѣ
Чна его вморѣла рѣлами его живо затворки
в гроде позѣмѣо захаровавши, тамо и Чнонѣки

собою волѣ. Дитого вельможа злосталь што дѣлать. Дурак
пала перед жёнуюю. А жена пани ловѣ ёй што рад вам
повралъ. Вдала всю правду ёй што рад ёй Вельми коро
левою вельможою и анцалото. Жена хотѣла вдати
ихъ справу. Для того послала короле во тую радницу
и поручила ёй таи ёврейки дѣвки королевой знать што
чотавшы и чего хотѣла нашего, и правду ей вдала всю
повѣсть тую. Жидовка зобалотомъ хотячи вирѣтати чи
сбудеся тогды ничто вмѣсто :. Сочиставмо :—
А жидовка втого часу бѣгла вдрожи пана чашничого
рад вельми миловалъ Дуолота волѣ, бы вмерети,
жебы ёй не дати его в товарыство, ёсли бы
коло вме. Жидовки вси радѣли силно бы его дѣловали,
бо нетыло та силнѣ руки и таль выйсолого сер
Трищина дѣла пошла до короля и повѣдѣла ему все што чу
дзевши ёй пан ворожка. Жидовка ворвь короля
тайно, и мовь короля. А тобы ёй поставилъ ва коро
смотрѣти бы твой дѣвкѣ ва поспѣшити, ре
король на мовь ёй по мови и ва пошле. Жидовка ёсли
правъ, говорячи ёй ничто мало, ёй пало ва ретъ дѣвка
жячучи. Трищина стало жидовки бояться, и поставя
короля ишло ворвь говорячи, и рекъ што ся то
стало, жена дѣвка пане жидовки которы ёсли нося
дналъ ми его ёдный витязь ёсли зашла и не ва
што учинити и мало ма не вѣдало што ёсли не хо
тѣла жидовка ва, теперь не мало вѣнути ничто
дѣ потом журячивши. Трищина бы моёй воли, и рекъ
жидовка можетъ бы ти вѣдѣла Повѣдала ми журкы
поёха жена дѣвка простою дорогою. И трищина
вдало в дорогою жоно и поёха занимъ деньмъ ёдный
пахолокъ и поздно его догонивъ. И стануивъ витязь
бы ли два пахолки, коли его вирѣ трищина
и ишли ву витязю вернии журкы ворвь,

Бива трійца нова в древесо

Аттеса варуємне, ніч[т]а[т]о[м] нему і вправді[м] єго всєю мо[с]то и
ламалв сумиу, дтрійца єго вправдів д[е] сумиа прола
пєсьо правое Аїнв на нємєю, дполи трійца д[е] вшіналв сумі
нуйкінв сомєхв ніколєсти, трійцаньхотєчкій вєра
хто є. Ж двєлв слона існалв єму гєлмв головкії, ірєчв
єму чкії єси мєтов єсмєся нєйбєща єшто ні вєлю, ніч
вирє головусвоїо тому ілівстрад смєтнкі, івшіналв мє
сво і поралв трійцу, ійбєща єму вчкії ніштоньвєлмо
ре трійца всадрнашонь дєрж замноє вєчнкії ужи, ніч
всєлв і поєха, ідолитвкіи Елизмошаро ўнв вєртужкі
рєчь, ре готов єсми ісправити шлотожда, рємарєкі
нехочучтєбє толщє толмощкіїта. трійца рєшхто єси
таї ўнв ре древєсв, ре трійца чкії Помилости єстов
древєсв. ўнв рєшв таїв ма ліорилову, ре трійца ж єкії
малв ві ліо ре говорєчкії злочєстова, Алєполитвкіїдала таїв
нєустилвна таї Метилвнатокта завою злоїкраду,
хєліридєпоїє, Арбанна порядиловала трійцану вєлми ъ
милнь і поєхала своєю дорогою, трійцанв прієхалв про
порола. Ипоролире трійцану єрмотадрєнаєдругта
рєшв трійца дурралавв, інарадувившєїся пєчєнь поєхам
і прієхали вдамало, ієхали ли мо поросєсшрво дає
ре рворомв сєдло море ротарєї росиї, трійца єхв ізсво
єю рдуфшиною го подвєшлв ічкіїчєлвдєхалв вєєму
бо нехотілв фшії єсто понали. Ўдри витєзанєєв сумиу
Арругиї єму нєєвуєї дпоруї ткіїми ърворєвсіпрорше
вителиціарєкіє порола Іована Іваньпого, ітєкіїми ічкіє
рвєлпорли потрорії іставиї порол Арбанвшо вирєтуюви
ву. Коли ічкіє племя видєли порола жєнєї єпогомь
прішолв надаю ізвєстиса чиралкії поторуюнанєто
блаю злодкії. Ивидєлитво єстотоіона інарадє,
Пїталися ўнє іщємогли провєдатиса,
Короли Лєвидв прійшо по ічкімив рву порол, ире пано
Готовв ютую дравру жрадкії поторола намєнє

Поля Дона кургузого невестися. И пришествий племя
короля Бана речи ѣ тихохе вилати. Ни ѣсь моръскъ
жѝть племенныи зране всьое дворе. ре Бланоръ потомъ
ѣ кони своихъ налетиша грѣцѣ. И тихохъ меч вилати,
Ѣси богъ миръ ѣ иполочи Бъ русавицу у наших битвѣ,
Грѣцѣ пришествии ѣ вилорослав ву. ѣ рано полове ѣ чи
мало короля кралѣвскаго. и ѣ кто смѣти невинѣнъ по
ѣ ѣ бити всѣгороду. ѣ вила русавицу. ѣ рѣчи порѣди ѣ
вѣмѣтанна ѣ понѣ ѣ тихъ рѣчѣ. Бланъ шодъ вратити
ся ѣ вѣдася ѣ на голищу. Стрѣлъ ѣ ѣ глѣдали ѣ ѣ. Ирали ѣ
вѣликог коня. Дорогъ потора ѣ ѣ приѣ ѣ ѣ ѣ ѣ
короля. Блѣрѣ ѣ ѣ ѣ понѣ ѣ. Аррѣ ѣ ѣ ѣ ѣ.
Ихали пред ѣ ѣ ѣ ѣ ѣ ѣ ѣ. Анѣ ѣ ѣ ѣ ѣ
ѣ ѣ ѣ ѣ ѣ ѣ. Молитѣли на поли,
Ѣ ѣ ѣ ѣ ѣ ѣ ѣ

зброй їсклаґли. Вуйко ґвідри не парали ґранишера
нашого мєч. Привівся трійґанд Бланору. Абиано то
рєно єґо чура нихоловєка не вирвав, ийґа долалися смєр
тю тяжкою. Трійґа подумав Бланор ашто єґо розрізи вите
нашого не вирвав з своєй руки і ґачавши тоса сили з свое
моцкої. Знаперед нємагєт вєго тркі вати, і почав трійґа
єму брати поле, і ту биласа бива силна, і вси говорили,
ніґе витязи не бували з витязє, Бласи рє свое братки та
вирушто тоґо витязя нємаґєт ровнинаєвєт ні
уколотвнєґ талонове та знаю повраґаю. І видить Бла
нора і ґо не бурє мочкі стрівати трійґа,
Короли нєчуґєси вирочкі харостя Бланоровґася
рєрдийґат противо трійґану мєч великий страхо
йрубаючйся ґо нєґа їсклаґли ємо вражи. Трійґанд рє
ґа хочу вирвати рогулкі моґ єсв стєпати. Ґа нєма
ємо потрєба ґачєґінути. Бланонєлогоґ болше ґо по
лодки ґийґа і плєчо і ґо влєгоґ на зємлю мєч вєлика єсє
ґа трійґа тамоґ. Коли почкі нули рогрізи ґаєд
Бланор потерйґа вирвати нагонидєли Мисєлґ єси ґо
другу ра не ґотомйся ґо нємогучйнєго стєпати,
Ирєчо вителю знаґшто єси на полкцы витязєсєго сва,
ґа ґлатого дєрґалю вбратиґіда твоє, ґа тоби нєхочу
нічного рогра вчєсти ґе на полкцоє зло ґе не
ґа бви нал вічкієґ рвий вмру. Дабо погорозкі вало,
рєно трійґа Єсли ми зломисли ґо нам повраґа
твоєгомєча та тебе дам, дє немаґ смєґ вєсвє и
немо ґо ґіногорбитиґіно смєти. Але вєра одного
вмрєтиґо Єсли трійґа єстрахє порола мала
новалисєго. Коли Бланор тоє чув ґіно биґ в вєлмі
вєсєлі. Ирєґа Єсли сміґа ґітоба вєлику славу по
свєту. Єсли ма рогу ґєшо моє бли ще не ґужду
мати сорома. Але коли па дасьво ґа тебе рогуро
вєлиоєґ єсли рогуру. ґ вдалу ґійґа ємєч, ґа ґо
ґачнєґ на твоєго ґанту прийґо Єсли сора. Єсли мод
правиця рурова ґурєґати Трійґа ґ нападо